

FORHANDLINGER

I

VIDENSKABS-SELSKABET

I CHRISTIANIA

AAR 1861.

MED EN LITHOGRAPHERET PLADE.

Christiania 1862.

Trykt i Brøgger & Christie's Bogtrykkeri.

I Commission hos Jac. Dybwad.

Indhold.

Foredrag og Meddelelser af videnskabeligt Indhold,

a. meddeelte fuldstændig eller i Udtog:

	Side.
Om den nordiske Sammenligningsartikel efter Comparativ, en, af Holmboe	1—12
— Frihedsbegrebet og dets Anvendelse, af Hjelm	13—48. 67
Indvendinger mod nogle af de af Sars i et foregaaende Møde gjorte Bemærkninger angaaende Dyrenes Inddeling i Classer, af C. Boeck	48
Svar til Boeck's Indvendinger angaaende Dyrenes Inddeling i Classer, af Sars	48—49
Foreløbige Bemærkninger angaaende de ved de sydlige og vestlige Kyster af Norge forekommende Polyzøer, af Studios med. A. Boeck	49—50
Uddrag af en Afhandling, ledsaget af detaillerede Afbildninger, over en Deel norske Annelider, af Sars	50—67
Om Professor J. Esmarks Stilling til Glacialtheoriene, af Kjerulf	67—80
Bemærkninger angaaende Hjelm's Foredrag om Frihedsbegrebet, af Faye	80—87
Uddrag af en af detaillerede Afbildninger ledsaget udførlig Beskrivelse over en Deel norske Annelider, af Sars	87—95
Om anstillede Opmaalinger af Dybden paa adskillige Puncter af de større Indsøer i Agershuus Stift, meddeelt, efter en Skrivelse fra Lieutenant Lund, af Hansteen	95
Bemærkninger i Anledning heraf, af Kjerulf	95
Do. Do. af Esmark	95
Om Oprindelsen af det skandinaviske Vægtsystem i Middelalderen, af Holmboe	96—112
Uddrag af Professor i Berlin: Schultz-Schultzenstein's Mening om Golfstrømmens Indflydelse paa Norges og Sveriges Klimatforholde, meddeelt af Faye	112—113
Om en særegen Foryngelsesmaade af Birkeskoven, af Barth	113—116
— de ved Norges Kyster forekommende Arter af den Linnéiske Annelideslægt Sabella, af Sars	116—133
— nogle paa Kysten af Nordlandene iagttagne Phænomena, af det Slags, der ere bekendte under Navnet Fata Morgana, af T. Broch	133
Beretning om de Resultater, hvortil Dr. Opperts Studier over de assyriske Indskrifter have ført, af Holmboe	133—134
Beskrivelse af fire nye parasitiske Copepoder, af Sars	134—141
Beretning om et nyt lærnæalignende Krebsdyr, Sabellacheres gracilis, af Sars	141—143
Tillæg til flere af ham tidligere holdte Foredrag over de Forandringer, som Planterne undergaae ved at flyttes fra en sydlig til en nordligere Brede, af Schübeler	143
Oversigt af de af ham i Omegnen af Christiania iagttagne Crustacea cladosera, af Studios med. G. O. Sars	144—167
Om Maanens Indflydelse paa Jordens Magnetisme, af Hansteen	167—171
Bemærkninger over Crangoninerne med Beskrivelse over to nye norske Arter, af Sars	179—187
Om Cocoplanten og dens Brug, af Faye	188—193
Bidrag til Norges Rovdyr- og Rovfuglestatistik, af Rasch	193—226
Bemærkninger over finmarkske Sprog- og Culurforholde, af Daa	226—234

IV

	Side
Om Indvirkningen af forskellige Stoffe i Dampform paa Phosphoroxydationen, af Faye	235—238
Beskrivelse over en ny Fiskeart, Brama Raschii Esm., af Esmark (Tab. 1.)	238—247
Skriftlig Meddelelse, angaaende en af Tellef Dahl indsendt Notits, om Runeskriften ved Framvaren, af Munch	248—249
Bemærkninger angaaende nogle ved Tellef Dahl indsendte fossile Hvalbeen, fundne paa ydre Flekkerø ved Christiansand, af Esmark	250
Fortsættelse af hans Foredrag, over de i Christiania Omegn forekommende Cladocerer, af Studios. med. G. O. Sars	250—302

b. Uden heri meddeelt Udvikling af Indholdet.

Om Augustins Daabsbekjendelse, nærmest med Hensyn til Biskop Kjerkegaards Ytringer derover, af Caspari	87	116
Om Kometernes Forhold til Solsystemet, af Fearnley	96	133
Bemærkninger over forskellige Livsfunctioener hos Dyr og Planter, af C. Boeck	134	
Forsøg til en ny Læsning af en gothisk Indskrift paa en Guldring, af Munch	134	
Iagttagelser over Planternes Generation, af C. Boeck	167	
Om en Runeindskrift i Borgunds Kirke, af Munch	178	
Kritiske Bemærkninger til Völuspá, af Bugge	178	
Beretning om den nylig tilbagevendte svenske Expedition til Spitsbergen, efter Hr. Mag. Torells Meddelelser, af Rasch	178	
Fremstilling af Forholdet ved Planternes Forplantning sammenlignet med Dyrenes, af C. Boeck	178	
De forskellige Betegnelser af den saakaldte Regula fidei hos Kirkefædrene, af Caspari	187	
Om et gammelt latinsk Haandskrift, af Caspari	234	
Bemærkninger over Chirodota lævis, samt en formentlig ny Lucernaria fra Newfoundland, efter P. Stuwitz's efterladte Papirer meddeelt af Studios. med. A. Boeck	302	
Historiske Oplysninger om det Norske litterære Selskab i Kjøbenhavn, af Welhaven	302	
Om den nyplatoniske Philosophie kan ansees for at være af hellenisk eller orientalsk Oprindelse, af Monrad	302	
Resultater af de af ham anstillede Iagttagelser over Vindforholdene og Regnhøiden i Christiania, af Fearnley	302	

Indsendte Afhandlinger.

Om Leucinsyre og nogle af dens Salte, af Stipendiat Waage	171—176
Om nogle oxalursure Salte, af Samme	176—177
Om Labradoritfeldspath fra Noritformationen paa Hiterø, af Samme	177—178
Geologiske Notitsér af Tellef Dahll.	
1. Om Runeskriften ved Framvaren	247—249
2. Om de fossile Hvalbeen paa ydre Flekkerø ved Christiansand	249—250

Blandede Meddelelser.

Optagelse af nye Medlemmer	80
Om Selskabets Virksomhed i det forløbne Aar 1860	133
Gaver til Selskabets Bibliothek i Aaret 1861	303
Selskabets Medlemmer i Aaret 1861	304—305

*Bemærkninger over Crangoninerne med Beskrivelse
over to nye norske Arter.*

Allerede Milne-Edwards fandt det fornødent i Familien Carides (Salicoques) at oprette for Slægten Crangon Fabr. en egen Underafdeling (Tribus) under Benævnelseren „Crangoniens.“ Senere ere flere nærstaaende Former blevne bekendte, hvilke med Crangon bleve af Dana sammenfattede som en Underfamilie, Crangoninæ, som tilligemed Lysmatinæ og Gnathophyllinæ sammensætte hans under den store Caridegruppe henhørende Familie Crangonidæ.

Crangoninerne (Crangoninæ Dana), hvad enten man betragter dem som en Underfamilie eller en egen Familie, ere væsentlig nordiske Former — man kjender ingen Arter fra de tropiske Have —, der ere udbredte fra Middelhavet af indtil det høieste Norden. Her, i det arctiske Havbælte, optræde de almindelig ogsaa i et saa stort Antal af Individuer, at de væsentlig bidrage til Ernæringen af mange større Havdyr, saasom Fiske og Sæl-hunde.

Man kjender hidtil, saavidt mig bekendt, af denne Gruppe kun 15 Arter. Hertil har jeg dog nylig (Beretning om en zoologisk Reise ved Kysten af Romsdals Amt i Nyt Magazin f. Naturv. 11 B. 1861 p. 8) føiet en ny Art, *Crangon norvegicus*, og i nærværende Meddelelse skal jeg levere Beskrivelse over en anden, ligeledes ny Art, *C. echinulatus*, hvorved Antallet af de bekendte Arter stiger til 17.

Oversigt af de hidtil bekendte Crangoniner.

Genus: Crangon Fabr.

1. *C. vulgaris* Fabr.

Ved de britiske Øer, Frankrigs Vestkyst, i hele Nordøsøen og langt ind i Østersøen, almindelig langs Norges Syd- og Vestkyst, hvor jeg har forfulgt den nordlig indtil Øxfjord i Finmarken (hvor den dog er sjelden og af ringe Størrelse). Sydlig er den udbredt til Middelhavet (i M. Edwards's Hist. nat. des Crust. anføres den ikke som middelhavsk, jeg fandt 12*

den imidlertid i Aaret 1851 ved Triest). Fra Grønland kjendes den ikke; men, mærkeligt nok, skal den ikke alene, efter Stimpson, forekomme ved Nordamericas Østkyst (Fundy-bay), men endog, efter Dana, ved Californien og Oregon.

2. *C. maculosus*, H. Rathke.
I det sorte Hav ved Krim.
3. *C. fasciatus* Risso.
I Middelhavet og ved Englands Sydkyst.
4. *C. boreas* (Cancer) Phipps.
Almindelig ved Finmarken og Nordland, sjelden længere sydlig indtil Bergen, men naaer ikke de britiske Kyster. Nordlig er den udbredt til Spitsbergen, Grønland, Polarøerne, Nordamericas Østkyst, Ruslands Nordkyst og Kamtschatka. Den er altsaa circumpolar.
5. *C. salebrosus*, Owen.
En ved Kamtschatka forekommende Form, som meget ligner *C. boreas* og maaskee kun er en Varietet af denne.
6. *C. nanus*, Krøyer.
I Kattegattet, ved Norges Syd- og Vestkyst nordlig indtil Christiansund.
7. *C. munitus*, Dana.
Ved Pugets Sund, Oregon.
8. *C. echinulatus*, Sara.
Ved Norges Vestkyst (Manger ved Bergen).
9. *C. sculptus*, Bell.
Ved Sydkysten af England.
10. *C. trispinosus* (Pontophilus) Hailstone.
Ved Englands Sydkyst.
11. *C. bispinosus* (Pontophilus) Hailstone.
Ved Englands Sydkyst.

Genus. Paracrangon Dana.

1. *P. echinatus*, Dana.
Ved Pugets Sund, Oregon.

Genus. *Argis* Krøyer (*Nectocrangon* Brandt).1. *A. lar* (Crangon) Owen.

Ved Grønland og Kamtschatka, altsaa circumpolar.

Genus. *Pontophilus* Leach, Sars.1. *P. spinosus* Leach.

Rundt om de brittiske Øer, ved Syd- og Vestkysten af Norge fra Christiania indtil Christiansund.

2. *P. norvegicus*, Sars.

Ved Norges Syd- og Vestkyst fra Christiania indtil Christiansund.

3. *P. cataphractus* (Cancer) Olivi (*Egeon loricatus* Risso).

I Middelhavet.

Genus. *Sabinea* Owen.1. *S. septemcarinata* (Crangon) Sab.

Ved Grønland, Spitsbergen, Norges Nordkyst (hyppig) og sydlig indtil Bergen (hvor den dog er yderst sjelden).

Det største Antal af Crangonin-Arter, nemlig 6 (af hvilke dog *C. bispinosus* og *C. trispinosus* ere meget ufuldstændigt bekendte og den sidste maaskee endog neppe forskjellig fra *C. vulgaris*) var hidtil kjendt fra de saa vel granskede brittiske Kyster; men Norges endnu kun lidet undersøgte Kyst stiller sig dog allerede nu i denne Henseende gunstigere, idet her forefindes 7 vel bestemte Arter. Aarsagen til denne paafaldende Rigdom maa vel for en Deel søges deri, at Norges nordlige Kyst strækker sig et Stykke ind i det arctiske Havbælte, hvorved der til de oprindelige boreale endnu kommer et Par arctiske Arter, nemlig *Crangon boreas* og *Sabinea septemcarinata*.

I den korte Anmeldelse l. c. om min *Crangon norvegicus* har jeg bemærket Følgende: „Ved Undersøgelsen af denne Arts „Gjeller, stødte jeg paa et Forhold, som afviger fra hvad der „finder Sted hos de typiske Crangoner, f. Ex. *C. vulgaris* Fabr. „Gjellernes Antal er nemlig hos *C. norvegicus* sex Par, hvilke, som

„sædvanligt, tiltage i Størrelse forfra bagtil, og desuden er der „paa andet Par Maxillarfødder 1 Par rudimentære Gjeller, hvilke „kun ere lidet mindre end første Par egentlige Gjeller. Efter „dette Forhold, som ogsaa ganske ligedant, efter mine Under- „søgelser, finder Sted hos *C. spinosus* Leach, som jeg allerede „for endeel Aar siden har fundet ved vore Kyster, skulde begge „disse Arter, ifølge de af Krøyer (Naturh. Tidsskr. 1842, 4 B. „p. 268) opstillede Characterer, henføres til Slægten *Sabinea* „Owen; men herimod strider det igjen, at andet Fodpar er for- „synet med Saxe (chelæ), som aldeles mangle hos denne Slægt, „idet sidste Led her er simpelt og ender stumpet tilrundet. Enten „maa derfor disse 2 Arter danne en ny Slægt midt imellem *Sa-* „*binea* og *Crangon*, hvilken sidste kun har 5 Par Gjeller og tillige „mangler den rudimentære Gjelle paa andet Par Maxillarfødder, „eller ogsaa tilligemed *Sabinea septemcarinata* igjen forenes med „*Crangon* til en eneste Slægt, hvis Characterer da maatte ud- „vides endeel for ogsaa at kunne omfatte hine Arter.“ — Senere har jeg undersøgt *Crangon cataphractus* (Cancer) *Olivi* (*Egeon loricatus* *Risso*), som jeg har taget i talrige Exemplarer ved Neapel paa 10—50 Favnes Dyb og derover. Denne Art, som i sit Ydre (de meget korte øverste Antenner, det næsten rudimentære, i Enden afstumpede eller buetformig indskaarne Pandehorn — „rostrum nullum“ *Risso* — og de smaa Øine), afviger temmelig meget fra de øvrige *Crangoner*, besidder ligeledes 6 Par Gjeller og paa andet Par Maxillarfødder 1 Par rudimentære Gjeller, der ikke ere meget mindre end det første Par egentlige Gjeller, kort: stemmer i denne Henseende fuldkommen overeens med hine 2 Arter. Da saaledes de 3 omhandlede Arter vise sig afvigende fra de øvrige *Crangoner*, i en saa væsentlig Character som Gjellerne, tør det vel være rigtigst at afsondre dem fra disse som en egen Slægt, for hvilken *Leach's* Navn *Pontophilus* igjen kunde optages. Under dette Navn havde nemlig *Leach* adskilt fra *Crangon* de Arter, hos hvilke de yderste Kjævefødders sidste Led er dobbelt saa langt som det foregaaende og andet Fodpar ikke meget mere end halvt saa langt som første. Denne saaledes

paa ganske uvæsentlige Characterer eller alene paa forskjellige Dimensioner af de samme Organer, ikke paa nogen different Dannelse af disse, beroende Slægt er derfor heller ikke bleven antagen af Milne-Edwards eller senere Forfattere.

Slægten *Pontophilus*, saaledes som jeg nu foreslaaer den genoprettet, kan, i Overeensstemmelse med de af Krøyer (l. c. p. 267) valgte Kjendemerker for de andre Slægter af Crangonin-gruppen i Korthed characteriseres paa følgende Maade:

Genus. *Pontophilus* Leach, Sars.

Rostrum frontale brevissimum. Oculi liberi, divergentes, crassi. Paria branchiarum sex, rudimentariisqve præterea pedis maxillaris secundi branchia. Secundum pedum par brevissimum, tenuissimum, chelis armatum. Pedes quarti quintiqve paris acuminati, gressorii:

Pontophilus norvegicus Sars.

Crangon norvegicus Sars, Beretn. om en zool. Reise i Romsdals Amt i Nyt Magaz. f. Naturv. 1861, 11 B. p. 8.

Rostrum frontale lanceolatum, setis plumosis marginatum, ad basin utrinqve aculeo parvo conico munitum. Carinæ scuti dorsalis quinque longitudinales, parum elevatae, quarum media et laterales superiores distinctiores, laterales inferiores brevissimæ postice evanidæ. In carina media adsunt aculei tres majores (et antice duo minimi), utrinqve in laterali superiore duob, in laterali inferiore unicus. Margo anterior scuti dorsalis utrinqve aculeis duobus fere æqualibus munitus. Annulli quinque abdominis anteriores læves, sextus dorso carinis duabus longitudinalibus parallelis præditus, septimus in anteriore parte dorsi canaliculatus. — Antennæ interiores longitudine scutum dorsale ferme æqvantes; pedunculus flagellis brevior, flagellum exterius maris interiore crassius, feminae tenuius. Appendix antennarum exteriorum foliiformis ubiqve fere æqve lata, pedunculo (quarta ferme parte) longior, margine anteriore ante spinam anguli anterioris externi porrecto. Pedes maxillares tertii paris longi (longe ante appen-

dicem antennarum exteriorum foliiformem seu fere æqve longe ac antennæ interiores porrecti), hirsutissimi, articulo ultimo penultimo plus quam sesqui longiore, secundo duos ultimos longitudine æqvante. Primum pedum par quartam longitudinis animalis partem superans, margine exteriori articuli quarti aculeo terminali valido armato. Secundum pedum par tenuissimum, dimidiam vel sesqvitertiam longitudinis primi paris partem æqvans; digitis tenuibus, longitudine palmam æqvantibus, apice ungvibus duobus prædito: altero validiore, curvato, tertiam partem longitudinis digitorum æqvante, altero minore, in digito mobili curvato, in immobili recto. Appendix caudalis elongata, acuminata, aculeis lateralibus utrinque tribus minimis uncoqve validiore utrinque ad basin apicis conico-acuminati instructa. Lamina interior pedum abdominalium secundi paris apud marem appendicibus duabus linearibus prædita, quarum exterior major, dimidiam partem longitudinis laminæ vix æqvans, apice aculeis munito 18 longis, uno latere serratis. Sextum pedum abdominalium par lamina natatoria exteriori breviori latioreqve apice arcuato pone angulum posticum exteriorem aculeis duobus parvis munitum protenso. — Longitudo corporis 2—2½ pollices (45—65^{mm}), antennæ externæ longitudinem corporis ferme æqvantes, internæ brevissimæ. Color dorsi maculis majoribus minoribusqve rubro-fuscis aut ferrugineis, interdum etiam punctis luteo-albidis, ventris pallidus.

Pontophilus norvegicus blev af mig allerede for mange Aar siden opdaget ved Florøen, senere fandt jeg den ved Manger, Christiansund og i Bundefjorden ved Christiania, overalt sjældent paa 30—60 Favnes Dyb, dyndet Grund.

Den adskiller sig fra den meget lignende *P. spinosus* Leach ved Følgende:

- 1) I de 5, svage (hos *P. spinosus* stærkere og mere markerede) Kjøle dannende Længderækker af Tænder eller Torne paa Rygskjoldet er der: i den midterste 3 større Torne og foran den forreste af disse 2 meget smaa Torne, den ene tæt bag den anden, ganske ligesom hos *P. spinosus*; i den øverste

- laterale Kjøl 2 (hos *P. spinosus* 3) og i den nederste laterale kun 1 (hos *P. spinosus* 2).
- 2) De ydre Antenners bladdannede Vedhæng er et godt Stykke (omtrent $\frac{1}{4}$ af dets Længde) længere end Skaftet (hos *P. spinosus* er det af lige Længde med dette).
 - 3) Pandehornet er smalere, mere lancetdannet, og de laterale Torne ved dets Basis mindre end hos *P. spinosus*.
 - 4) Det sidste Led af de yderste Kjævefødder er lidt over $1\frac{1}{2}$ Gang saa langt som det næstsidste (hos *P. spinosus* er det mere end dobbelt saa langt).
 - 5) Den større Klo paa den ubevægelige Finger af andet Fodpar er omtrent $\frac{1}{3}$ af Fingerens Længde (hos *P. spinosus* halvt saa lang eller endog lidt mere).
 - 6) Bagkroppens fjerde Ring viser intet Spor til den paa Rygfladen af samme hos *P. spinosus* forekommende „obtuse Kjøl“ (Bell), ligesaa lidet som af den paa Rygfladen af femte Ring hos denne Art saa markerede „triangulære Depression,“ som paa Siderne begrændses af to fortil noget convergerende skarpe Kjøle.
 - 7) Det større eller yderste af de 2 linieformige Vedhæng paa den indre Svømmeplade af andet Par Bugfødder hos Hannen er neppe af Pladens halve Længde og paa Enden besat med 18 lange, paa den ene Side saugtaggede Torne (hos *P. spinosus* er det $\frac{2}{3}$ af Pladens Længde og paa Enden besat med kun 8 eller 9 korte, glatte Torne).
 - 8) Endelig er Farven ogsaa noget forskjellig, hvorom det Nærmere findes angivet i Beskrivelsen af begge Arter.

2. *Pontophilus spinosus* Leach, charact. emend.

Crangon spinosus Bell, History of British stalk-eyed Crustacea p. 261 fig.

Crangon spinosus Sars, Beretn. om en zool. Reise i Romsdals Amt, Nyt Magaz. f. Naturv. 1861, 11 B. p. 7.

Rostrum frontale basi latiore fere subtrigonale, utrinque aculeo validiore munitum. Carinæ scuti dorsalis quinque longitudi-

nales distinctissimæ. In carina media adsunt aculei tres majores (et antice duo minimi), in lateralibus superioribus tres, in lateralibus inferioribus duo. Annuli tres abdominis anteriores læves, quartus dorso carina longitudinali media obtusa subobsoleta, quintus carinis duabus validis postice divergentibus, sextus carinis duabus parallelis præditus, septimus in anteriore parte canaliculatus. Appendix antennarum exteriorum foliiformis longitudine pedunculum æqvans, spina anguli anterioris externi ante marginem anteriorem porrecta. Articulus ultimus pedum maxillarum tertii paris penultimo plus quam duplo longior. Ungvis major digiti immobilis secundi pedum paris dimidiam partem longitudinis digiti æqvans vel paululum superans. Lamina interior paris pedum abdominalium secundi apud marem appendicibus duabus linearibus prædita, quarum exterior major, duas tertias partes longitudinis laminæ æqvans, apice aculeis munito 8—9 brevioribus, lævibus, Cætera ut in *P. norvegico*. Longitudo corporis $1\frac{1}{2}$ " (40mm). Color supra ferrugineus aut cinereo-fuscus maculis paucis magnis albidis (1—2 in scuto dorsali, 1 in medio abdomine et 1 in appendicibus caudalibus).

Pontophilus spinosus, tilforn kun kjendt ved de britiske Øer, er af mig allerede for endeel Aar siden funden i Bundefjorden ved Christiania, senere af A. Boeck ved Farsund, af Danielssen ved Molde og af mig ved Christiansund, hvor den overalt forekommer temmelig sjældent paa 50—60 Favnes Dyb, dyndet Grund.

3. *Crangon echinulatus* Sars, nov. spec.

Rostrum frontale lanceolatum, læve, setis haud marginatum. Carinæ scuti dorsalis septem longitudinales, quarum quinque bene distinctæ, lateralis utrinque superior solummodo postice obvia, brevissima, antice evanida, lateralis media subflexuosa. In carina media adsunt aculei tres majores (anticeque unicus minutus), in laterali superiore quatuor, primus tertiusque ceteris minores, in laterali media sex fere æqvales, in laterali inferiore tres, secundus ceteris major. Margo anterior scuti dorsalis utrinque aculeis munitus duobus, altero minore ad angulum externum

oculi, altero multo majore ad angulum scuti inferiorem. Annulli duo abdominis anteriores læves, tres sequentes carina longitudinali in medio dorso præditi, in tertio subobsoleta, in quarto quintoque valida, quintus etiam aculeo minuto utrinque ad latera dorsi, sextus carinis ornatus duabus longitudinalibus subparallelis, antice paulo divergentibus, aculeoque laterali utrinque minuto. Antennæ interiores scuto dorsali subbreviares, pedunculus earum flagellis brevior. Antennæ exteriores longitudinem corporis superantes; appendix earum foliiformis antice multo arctior quam postice, pedunculo fere duplo longior, spina anguli anterioris externi longe ante marginem anteriorem porrecta. Pedes maxillares tertii paris longiusculi, ante appendicem antennarum exteriarum foliiformem porrecti, hirsutissimi, articulo ultimo penultimo sesqui longiore, secundo illos junctos vix æqvante. Primum pedum par quartam longitudinis animalis partem superans, margine terminali exteriore articuli quarti serie longitudinali aculeorum quinque armato. Secundum pedum par primo non multo (circ. $\frac{1}{4}$) brevius duploque tenuius, hirsutissimum, palma digitis quater brevior, digitis æqualibus apice ungue minuto præditi. Appendix caudalis elongata, acuminata, aculeis utrinque tribus minimis unioque validiore utrinque ad basin apicis conico-acuminato instructa. Lamina natatoria exterior sexti pedum abdominalium paris interiore brevior latiorque, angulo postico externo aculeo munito pone marginem posteriorem truncatum seu perparum arcuatum haud porrecto. Longitudo corporis $1\frac{5}{8}$ " (35mm). Color cinereus, dorso maculis fusciscentibus e lineis numerosis undulatis a centro communi radiantibus compositis.

Af denne meget distincte Art har jeg kun fundet et eneste Individ, som var en ægbærende Hun og blev optagen i Bundskrabben ved Manger fra 50—60 Favnes Dyb, dyndet Grund.

Den 1ste November. Almindeligt Møde.

Hr. Caspari omhandlede de forskjellige Betegnelser af den saakaldte Regula fidei hos Kirkefædrene.
